

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Rusnak,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției, Veaceslav
Lungu privind apărarea dreptului de acces la informație,
împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2019 Andrei Rusnak a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției, Veaceslav Lungu privind restabilirea
dreptului de acces la informație prin obligarea Inspectoratului General al Poliției să-i
asigure accesul personal la materialele cauzei pornite în baza petiției nr. 10861 din
06 iulie 2017, cu posibilitate de a face copiile necesare, cât și încasarea solidară a
prejudiciului moral în mărime de 1000 lei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la 06 iulie 2017, a adresat
conducerii IP Centru petiția nr. 10861 privind faptul amplasării presupus ilegale a
panoului publicitar, iar prin răspunsul nr.20868 din 26 septembrie 2018 semnat de
V.Lungu, persoana publică din cadrul IP Centru, i s-a comunicat că „în urma
măsurilor întreprinse nu a fost posibil de a identifica contravenții sau persoanele
bănuite în comiterea contravenției...”.

La 11 februarie 2019 a înregistrat la IP Centru solicitare informației nr. R-
260/19 prin care a solicitat accesul personal la materialele examinării cauzei pe baza
petiției nr. 10861 din 06.07.2017 cu posibilitatea de a face copiile necesare.

A indicat că prin răspunsul IP Centru nr.R-260/19 din 20 februarie 2019, i s-a
comunicat că materialele solicitate conțin date cu caracter personal și pentru a fi
solicitate este necesar să dispună de consimțământul subiectului cu caracter personal.
Făcând referire la prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal,
consideră reclamantul ilegal refuzul privind accesul său la materialele examinării
petiției, neîntemeiat și bazat pe interpretarea eronată a legii. Or, deși norma legii
menționată statuează cert că subiect al datelor cu caracter personal constituie

persoana fizică identificată sau identificabilă, în răspunsul nr.20868 din 26 septembrie 2018, IP Centru i-a comunicat cu referire la petiția înaintată că, în urma măsurilor întreprinse nu a fost posibil de a identifica persoanele bănuite în comiterea contravenției, fapt care convinge reclamantul că materialele solicitate nu pot conține date cu caracter personal.

Prin acțiunile descrise reclamantul invocă că i s-a lezat dreptul său de acces la informație și i s-a cauzat un prejudiciu moral. Or, toate solicitările lui se încadrează în prevederile legislației potrivit căreia, acțiunile au caracter intenționat dacă persoana își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Din acest motiv, consideră că în cazul dat este dovedit caracterul intenționat al acțiunilor (inacțiunilor) pârîților, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ceea ce s-a manifestat în neexercitarea prevederilor legislației.

A indicat că, acțiunile cinice, abuzive, umilitoare le percepe drept ca batjocură care îi lezează onoarea și demnitatea. Or, atunci când Poliția, drept autoritate publică, care este obligată să protejeze drepturile persoanei, flagrant încalcă aceste drepturi, acțiunile și inacțiunile ilegale ale funcționarului, care este responsabil de soluționarea cazului (examinarea cererii, petiției ș.a.) nu sunt doar încălcări ale legii, dar ele și discreditează organul public.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției, Veaceslav Lungu privind restabilirea dreptului de acces la informație prin obligarea Inspectoratului General al Poliției să-i asigure accesul personal la materialele cauzei pornite în baza petiției nr. 10861 din 06 iulie 2017, cu posibilitate de a face copiile necesare, cât și încasarea solidară a prejudiciului moral în mărime de 1000 lei.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Andrei Rusnak și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării, ca fiind guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 (în vigoare la momentul judecării cauzei în instanța de fond) și ale Legii cu privire la accesul la informație, iar hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală.

Completul judiciar a conchis că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin de către instanța de fond.

A atestat că, Andrei Rusnak, este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, procedura prealabilă nu este obligatorie pentru examinarea respectivei cereri, iar pretențiile formulate constituie obiect de examinare în contencios administrativ or, Legea cu privire la accesul la informație prevede direct dreptul de sesizare a instanței de contencios administrativ.

Din analiza normelor de drept raportate la circumstanțele pricinii, Completul judiciar a remarcat că, Andrei Rusnak este subiect de sesizare în baza Legii cu privire la accesul la informație, are un drept constituțional de acces la informație, iar autoritățile statului posesoare a informației vizate, în baza legii dețin calitatea de

furnizor al informației și au obligația de a asigura accesul solicitantului la informația solicitată.

Instanța de apel a reținut că autoritățile publice, revine obligația de a asigura accesul liber la informația posedată, însă exercitarea acestui drept urmând a fi exercitată în limitele informației deținute și în limitele stabilite de lege pentru informația cu caracter limitat.

Completul judiciar a reținut că pe marginea cererii apelantului, IP Centru a intentat o cauză contravențională, iar informația conținută în materialele unei cauze contravenționale, reprezintă o informație de natură a conține date cu caracter personal, care poate fi accesată doar cu respectarea limitelor stabilite de lege în acest scop. Prin urmare, Completul judiciar a reținut ca fiind justificat refuzul IP Centru de a acorda lui Andrei Rusnak accesul la informația solicitată, adică la dosarul contravențional, acest răspuns nu încalcă careva drepturi și interese legitime ale apelantului or, în condițiile în care apelantul nu este parte la dosarul contravențional, solicitarea sa de acces la materialele cauzei contravenționale exced limitele dreptului de acces la informație.

A remarcat că, prin răspunsurile furnizate apelantului, intimatul i-a comunicat apelantului rezultatul examinării sesizării din 07 iunie 2017 (f.d.33) și anume, i s-au comunicat măsurile întreprinse, articolul în baza căruia a fost pornită cauza contravențională, precum și temeiul încetării procesului contravențional. Prin urmare, Completul judiciar a conchis că în pricină, a fost respectat dreptul apelantului de acces la informație.

Astfel, Completul judiciar a reținut că instanța de fond corect a aplicat normele de drept care se referă cauzei, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 04 decembrie 2019 Andrei Rusnak a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 15 octombrie 2019, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată urmau să solicite pârîtului/intimatului prezentarea integrală a materialelor dosarului conform art.216 alin.(1), lit.b), c), art. 22 alin.(1) Cod administrativ, pentru elucidarea circumstanțelor importante, pentru cercetarea directă și nemijlocită a probelor, pronunțând hotărâre numai în temeiul circumstanțelor constatate și a probelor cercetate și verificate în ședința de judecată conform art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă. Însă, prima instanță a exclus aceste înscrisuri din examinare, nu s-a expus asupra lor, de fapt le-a ignorat, precum și nu a solicitat materialele dosarului, iar instanța de apel nu a constatat acest lucru.

A menționat că aprecierea instanței este în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume Legea privind accesul la informație și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, legea privind protecția datelor cu caracter personal.

A indicat că hotărârea primei instanțe a fost bazată doar pe argumentele intimatului necoroborate cu probe concludente și că intimatul nu și-a exercitat obligația probațiunii. Astfel, în lipsa probelor din partea pârîtului, cererea de chemare în judecată urma să fie admisă.

Consideră că erorile admise de către instanțele inferioare au dus la încălcarea

drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, dreptul la un proces echitabil, art.6 CEDO. Concluziile instanțelor inferioare sunt eronate, fiind bazate pe circumstanțe neverificate, aprecierea probelor fiind arbitrară și nepărtinitoare. Circumstanțele importante pentru examinarea cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile primei instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La 27 februarie 2020 de către Inspectoratul General al Poliției a fost depusă referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depus de Andrei Rusnak cu menținerea deciziei instanței de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 15 octombrie 2019 și expediată participanților la proces la 28 octombrie 2019 (f.d.97), iar recurentul a recepționat-o la 06 noiembrie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.99). Astfel, recursul depus la 04 decembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Andrei Rusnak în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Andrei Rusnak nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Andrei Rusnak.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către Andrei Rusnak, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh